

Pinus wallichiana

sosna himalajska

W przyrodzie *Pinus wallichiana* (sosna himalajska) występuje na dużych wysokościach w Himalajach. Często jest to pierwszy gatunek drzewa, który można spotkać poniżej linii śniegu, rosnący w monokulturach w lasach albo w połączeniu z *Betula utilis*, *Cedrus deodara* i *Juglans regia*. *Pinus wallichiana* została nazwana na cześć duńskiego lekarza i botanika Nathaniela Wallicha, który wysłał pierwsze nasiona do Europy w 1827 roku. W naturalnych warunkach sosna może osiągnąć monumentalne rozmiary do pięćdziesięciu metrów. W uprawie drzewo często pozostaje o połowę niższe. *Pinus wallichiana* ma wyprostowany pień główny z poziomo zakrzywionymi do góry gałęziami, które tworzą bardzo nieregularną, szeroką piramidalną koronę o średnicy od dwudziestu do trzydziestu metrów.

Charakterystycznym elementem sosny himalajskiej są cienkie, matowe, niebieskie igły o długości do dwudziestu centymetrów, które występują w grupach po pięć. W miejscach, gdzie są przymocowane do łodygi, są wygięte, zwisając w dół. Nadaje to koronie miękkiej, niemal płacziwy wygląd, mimo że struktura gałęzi jest dość sztywna. Zwisające igły zdecydowanie różnią się od tych rosnących na skądinąd bardzo podobnej *Pinus strobus*. Jasnobrązowe szyszki sosny himalajskiej również przykuwają uwagę, gdyż osiągają do trzydziestu centymetrów długości i zwisają, gdy są dojrzałe. *Pinus wallichiana* kwitnie od kwietnia do maja, wytwarzając stojące, jasnobrązowe szyszki z pyłkiem. Drzewo ma szarozielone gałęzi i ciemnozieloną, gładką korę, która na starszych okazach łuszczy się.

W przyrodzie *Pinus wallichiana* rośnie w stosunkowo osłoniętych dolinach górskich w klimacie z mroźnymi, ale suchymi zimami i wilgotnymi latami. Z tego powodu gatunek ten preferuje słoneczne lub częściowo zacienione stanowiska, gdzie nie jest wystawiony na działanie wiatru. Jest odporny na zanieczyszczenie powietrza. Gleba musi być kwaśna i przepuszczalna, ale może wahać się od wilgotnej do suchej, choć sosna himalajska nie jest zbyt odporna na suszę. Dzięki swoim rozmiarom i preferowanym warunkom wzrostu *Pinus wallichiana* doskonale sprawdzi się w środowiskach parkowych, gdzie tworzy wspaniałe uzupełnienie ze swoją nietypową koroną i miękką fakturą.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa o pokroju naturalnym, drzewa iglaste

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe | **Chodnik:** brak

CECHY

Kształt korony: szerokopiramidalna | **Struktura korony:** otwarta | **Wysokość:** 15 - 25 m | **Szerokość:** 20 - 30 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 7B

WYMAGANIA

Wiatr: nieodporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień żyzności:** uboga w składniki odżywcze, średnio zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** ptaki, małe ssaki | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zanieczyszczenie powietrza

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: gona, niepozorne, stojące | **Kolor kwiatów:** jasnobrązowy | **Termin kwitnienia:** kwiecień - maj | **Kolor liści:** szaroniebieski, mroźny niebieski, pączki jaskrawozielone | **Liście:** zimozielone, igły lub tuski, długie igły | **Owoce:** efektowne, jadalne, duże, szyszki | **Kolor owoców:** jasnobrązowy, szarobrązowy | **Kolor kory:** szaroczarne | **Kora:** łuszcząca się, gładka później chropowata | **Kolor pędów:** szarozielony | **Pędy:** nagie | **System korzeniowy:** płytki, rozległy, korzeń palowy